

Cor Vivaldi & Òscar Boada —35è aniversari de la formació

La Casa dels Cants

Dimecres, 9 d'octubre de 2024 – 20 h

Sala de Concerts

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Cor Vivaldi

Antics cantaires del Cor Vivaldi

Josep Lluís Gil i Elisabet Egea,
presentadors

Anna Bernal i Alejandro Luque, *bailaores*

Albert Guinovart, piano

Gerard López Boada, piano

Laura Nogueras, violí

Salvador Oriola, clarinet

Guillermo Prats, contrabaix

Arnau Farré, orgue

Martí Biarnés, percussió

Jordi Serrano, bateria

Manuel Torralba, director convidat

Òscar Boada, piano i direcció

I part

Albert Guinovart (1962)-Jordi Galceran
(1964)

Els Pastorets (selecció)

Contes

Les fúries de l'infern

La veu del vostre cor – *Pilar Paredes, soprano*

Acota el cap

De tot cor

Temps de Nadal

II part

Hubert Parry (1848-1918)

Jerusalem

Irene Plass (1996)

Ave Maria

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Alberto García Demestres (1960)

De l'Stabat Mater

O quam tristis

Quae moerebat

Benjamin Britten (1913-1976)

The ballad of little Musgrave and Lady Barnard

Josu Elberdin (1976)

Cantate Domino

III part

Peter Bacchus (1954-2016)

Sicut locutus

Kirby Shaw (1942)

I could write a book

Gerard López Boada (1969)

The laughing heart (obra dedicada a Òscar Boada)

Narcís Bonet (1933-2019)

Balada del bes

Manuel Torralba (2001)

Gloria (estrena)

Aquest concert té una durada de:

Primera part, 25 minuts | Pausa de 10 minuts | Segona part, 25 minuts | Pausa de 10 minuts | Tercera part, 35 minuts.

La durada del concert ésaproximada.

#coral #estrenes #enfamília

Poema

Sarbatana amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabioll!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabioll!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l' enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo

Del llibre *Centaures i rossinyols*.

La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Comentari

35 anys de Cor Vivaldi

No sembla –almenys no sobre el terreny– que formar un cor o una escola coral immersa en una escola “normal” hagi de ser res extraordinàriament difícil. Al cap i a la fi tots els nens i nenes poden cantar, oi que sí?, i tots els professors de música poden moure els braços, doncs no faltaria més!

En realitat, però, si fem cas del discret panorama coral català a les escoles, veurem clar que o bé la cosa té les seves dificultats o bé l'art coral interessa molt poc els nostres centres educatius i als seus responsables. ¿És la primera dificultat, és la segona, o potser són ambdues i alguna altra que no atinem a veure?

No ho sabem, però el cas és que a IPSI i a Can Vivaldi, celebrem enguany trenta-cinc anys de música coral!

I ho fem amb un cor que ha estat premiat a concursos internacionals de primer nivell, ha viatjat ben lluny i a la vora i ben lluny, ha actuat al Liceu i al Palau i també a L'Auditori i fins i tot el president Artur Mas, el 2013, li va atorgar la Creu de Sant Jordi, que no és pas poca cosa, ben mirat. També ha encarregat a molts compositors noves obres que han enriquit el panorama coral. I ara ve el més important: s'ha fet tot amb molt poca aportació pública i amb moltíssima aportació privada. Així són les coses a casa nostra, o més ben dit: així han estat, és innegable.

Quan vam començar aquesta aventura, no em pensava pas que després de trenta-cinc anys encara seria al cap del projecte Vivaldi. La veritat és que m'he passat molts anys fent com els jueus a la festa del Pessah (la nostra Pasqua), tot dient: “L'any vinent, a Jerusalem!”. Però en dir això, jo no sabia que ja feia temps que hi havia arribat, a la meva Jerusalem. Per això, el Senyor, amb bon criteri, em deixà allí on era, i aquí és on, justament, em trobeu avui!

Però clar, res dura eternament i tenint en compte que els darrers anys no han estat fàcils (crisi econòmica, crisi de la covid...), ha arribat el moment de considerar el relleu i donar pas, a partir de l'octubre, a un nou guia que, amb energies renovades, projecti el Cor vers el cinquantè aniversari.

Es diuen ràpid trenta-cinc anys..., en realitat tots sabem que si no és una vida, poc n'hi falta i, en tot cas, es miri com es miri, són un munt d'anys rodejat de música i gent menuda i jove, i també de pares i mares.

Que per molts anys el Cor Vivaldi pugui seguir conreant l'art coral amb el mateix entusiasme que ho ha fet fins ara.

Feliç trenta-cinquè aniversari a tothom!

Òscar Boada, director del Cor Vivaldi

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

Cor Vivaldi

Fundat el 1989 per Òscar Boada, és el cor de més alt nivell de l'Escola IPSI de Barcelona, reconeguda com una escola que dona un paper molt important a la formació musical als seus alumnes, els quals poden triar l'instrument que cursaran des de quart de primària fins a segon d'ESO.

El Cor Vivaldi, integrat actualment per vint-i-tres cantaires entre nou i disset anys, és una agrupació formada per alumnat de la mateixa escola que assagen diàriament i segueixen classes de tècnica vocal individual per tal d'assolir el màxim nivell a les actuacions.

Des del 1995 ha guanyat molts premis internacionals i nacionals, ha enregistrat un gran nombre de discs i ha actuat en directe i en diferit per a la ràdio i la televisió. Ha participat a tota classe de festivals i ha actuat en importants sales de concerts, entre les quals: Wiener Konzerthaus, Victoria Hall de Ginebra, Auditorio Nacional de Madrid, Palau de la Música Catalana i Gran Teatre del Liceu, entre moltes d'altres.

El curs passat va obtenir dos grans èxits, corroborats unànimement per la crítica i el públic: al Liceu amb l'òpera *Alexina B.* de Raquel García Tomás, i al Palau Sant Jordi (i també al Wizink Center de Madrid) amb les bandes sonores de les tres pel·lícules de *The Lord of the Rings*.

Aquesta formació coral ha estat dirigida per grans directors, com ara Salvador Mas, Edmon Colomer, Kirby Shaw, Salvador Brotons, Josep Pons i ha encarregat obres als més importants compositors, tot col·laborant a enriquir el patrimoni musical del nostre país. El 4 de febrer passat, a l'Auditorio Manuel de Falla, va guanyar el primer premi del II Certamen Coral Ciudad de Granada.

Òscar Boada, director

Nascut a Barcelona el 1961, inicià la seva carrera professional com a pianista acompanyant. Aviat va sentir-se atret per la direcció i, del 1985 al 1998, va ser pianista de l'Orfeó Català, on aprengué els secrets de l'ofici amb Simon Johnson i Jordi Casas. El mes d'abril del 1989 fundà el Cor Vivaldi a l'Escola IPSI de Barcelona, on ha transcorregut tota la seva trajectòria professional com a director de música durant trenta-cinc anys.

Assistit per Pilar Paredes, professora de cant del Cor, Òscar Boada el dirigeix des d'un format poc comú: és dels pocs directors que, en concert, toca el piano a la vegada que dirigeix i procurant transmetre a la seva gent tot allò que s'amaga darrere les notes amb la màxima passió i entrega possible.

L'any 1999, per la seva labor amb el Cor Vivaldi, li va ser atorgada la menció especial del Premi Ciutat de Barcelona. Com a director, va ser guardonat al Concorso Internazionale Marielle Ventre 2001. Des del 1996 ha estat jurat internacional a diversos concursos i festivals: Festival de Cantonigròs, Florilège de Tours, Torrevella, Ejea, Anton Bruckner a Linz, o als World Choir Games (la competició coral més gran del món) de Sotxi, Tshwane (Sud-àfrica) i Gangneung (Corea). Actualment és el director artístic del festival internacional Canta al Mar i del certamen Sing for Gold que se celebren a Calella de Palafrugell.

Ha dirigit, entre d'altres, el Cor de Cambra del Palau, Cor de Cambra i Cor Amics de la Unió de Granollers, Orquestra de Moldàvia i Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. El febrer del 2019 publicà el llibre *El secret del Cor Vivaldi*, on desgrana l'experiència professional acumulada al llarg de la seva vida artística i pedagògica.

Textos

Albert Guinovart (1962)-Jordi Galceran (1964)

Els Pastorets (selecció)

A partir de l'obra original de Josep M. Folch i Torres (1880-1950)

Contes

Prínceps, princeses
amb vestits fets de seda.

Follets i nans
follets i nans
que se't pugen a les mans.

Reis tan feliços
que al final sempre mengen anissos.

Però llops i bruixes,
gegants i monstres,
es mengen els nens per les postres.

Contes de por
i contes per no tenir por.

Fades que volen
en núvols de cotó.
Genis que porten
un sac ple de tresors.

Però sempre hi ha un dragó
per ficar-te dins d'un pou.

Contes de por
i contes per no tenir por.

Les fúries de l'infern

Som les fúries de l'infern,
som els monstres infernals,
i al caliu del foc etern
forgem pecats capitals.

Som la força,
som el llamp,
som l'escòria
som l'espant
nostra feina és atiar
el mal i les perversions.
I entre els homes fer triomfar
totes les baixes passions.
I entre els homes fer triomfar
totes les baixes passions.

Som els fills de Satanàs
és el nostre mestre
i tenim el seu poder
per sembrar tots els pecats.

Visca, visca Satanàs
visca el que és maligne.
Som la força, som el llamp
cridarem amb fúria:
Fúries infernals.

La veu del vostre cor

Maria verge immaculada
escolteu la veu del vostre cor.
Maria, reina beneïda,
és la veu del cel i de l'alegria.

Maria, vós sou l'elegida
i tots els àngels del cel cantarem a cor
la notícia de la vostra sort,
el cel ja ha fet la tria:
Maria sou mare de Déu.

Tots els colors,
tota la llum que hi ha al sol,
tota la vida, és dins de vós.

Tot el futur,
i l'esperança del món,
tota la fe, reposa al vostre ventre.

Mare de la bondat
Mare de la veritat
Mare de Déu Nostre Senyor.

Acota el cap

Acota el cap, serp odiosa
que, per confusió més gran,
ton orgull ha d'abaixar-se
davant del Jesús infant.
Enfonsa't en els abismes
per sempre més, Satanàs.

De tot cor

Confitura de gerds,
panellets de pinyons,
una gerra plena de llet
i llenya per fer un bon foc.
Per Jesús nat a l'establia,
fill de Déu i Maria.

Una mica d'arròs,
i formatge i pa blanc.
Ja sabem que això no és molt,
sabem que això és molt poc,
però és tot el que tenim a la vida.
Accepteu-nos aquests presents,
no tenim res més però els fem de tot cor.
Accepteu-nos, senyors,
l'ofrena dels pastors.

Un cistell de bolets,
avellanes i nous,
una pell per no tenir fred,
i dues dotzenes d'ous.
Per Jesús nat a l'establia,
fill de Déu i Maria.

Un bastó per a Josep,
i un coixí per al nadó.
Ja sabem que això no és molt,
sabem que això és molt poc,
però és tot el que tenim a la vida.
Accepteu-nos aquests presents,
no tenim res més però els fem de tot cor.
Accepteu-nos, senyors,
l'ofrena dels pastors.

Temps de Nadal

És temps de festa i d'abraçades,
i de petons.
Els àngels baixen a la terra,
i l'esperança lluita contra el mal,
fins al final.
És temps de seure junts a taula.
És temps de Nadal.

*Per un cop obre als altres el teu cor.
Per un cop obre als altres el teu cor.
Com si fos, tota aquesta història,
com si fos, tota de veritat.
I tots germans, tots,
agafem-nos les mans.*

És temps de neu i de trobades,
i de cançons.
És temps de festa i d'abraçades,
i de petons.

Per un cop obre als altres el teu cor...

Caminarem plegats,
com si els contes fossin de veritat,
ens sentirem en pau,
sense enemics, sense dimonis,
i farem realitat un conte de nadal.

Per un cop obre als altres el teu cor...

Hubert Parry (1848-1918)

Jerusalem

Text de William Blake (1757-1827)

And did those feet in ancient
time
Walk upon England's
mountains green:
And was the holy Lamb of
God,
On England's pleasant
pastures seen!
And did the Countenance
Divine,
Shine forth upon our clouded
hills?
And was Jerusalem builded
here,
Among these dark Satanic
Mills?

Bring me my Bow of burning
gold.
Bring me my Arrows of
desire:
Bring me my Spear: O clouds
unfold!
Bring me my Chariot of fire!
I will not cease from Mental
Fight,
Nor shall my Sword sleep in
my hand:
Till we have built Jerusalem,
In England's green & pleasant
Land

*Per ventura aquests peus en
temps antics
van caminar per les muntanyes
verdes d'Anglaterra?
I va ser vist el sagrat anyell de
Déu
a les plaents praderies
d'Anglaterra?
I el rostre diví
va brillar sobre els nostres turons
ennuvolats?
I Jerusalem va ser construïda
aquí,
entre aquests foscos molins
satànics?*

*Porteu-me el meu arc d'or
ardent!
Porteu-me les meves fletxes de
desig!
Porteu-me la meva llança! Oh,
núvols, desplegueu-vos!
Porteu-me el meu carro de foc!
No abandonaré la lluita mental,
ni la meva espasa descansarà a
la meva mà
fins que hàgim construït
Jerusalem
a la terra verda i plaent
d'Anglaterra!*

Irene Plass (1996)

Ave Maria

Déu vos salve, Maria, plena
de gràcia,
el Senyor és amb Vós.
Beneïda sou Vós entre totes les
dones
i beneït és el fruit del vostre
ventre, Jesús.

*Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum.
Benedicta tu in mulieribus,
Et benedictus fructus ventris tui,
Jesús.*

Sancta Maria, Mater Dei,
ora pro nobis peccatoribus,
nunc et in hora mortis
nostrae.
Amen.

*Santa Maria, Mare de Déu,
pregueu per nosaltres pecadors,
ara i en l'hora de la nostra mort.
Amén.*

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Text del Càntic dels Càntics 1,4a; 2,10b-12a

Nigra sum, sed formosa,
Filiae Jerusalem;
I deo dilexit me Rex,
Et introduxit me in cubiculum
suum,
Et dixit mihi;
Surge et venia mica mea,
Jam hiems transiit,
imberabiit et recessit,
Flores apparuerunt in terra
nostra,
tempus putationis advenit.

*Soc negra, però formosa,
filles de Jerusalem.
Per això el rei m'estimà
i m'introduí a la seva cambra
i em digué:
Aixeca't, amiga meua i vine.
L'hivern ha passat,
l'aiguat s'ha allunyat i se n'ha
anat,
han esclatat les flors a la nostra
terra,
ha arribat el temps de la poda.*

A. García Demestres (1960)

De l'Stabat Mater

O quam tristis

O quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

Oh, que trista

*Oh, que trista i afligida
estava, la Mare beneïda
del Fill Unigènit!*

Quae moerebat

Quae moerebat et dolebat,
Pia Mater, dum videbat
Nati poenas inclyti.

Com s'entristia

*Com s'entristia i patia,
la Mare pietosa, mentre veia
els sofriments del seu Fill.*

Benjamin Britten (1913-1976)

The ballad of little Musgrave and Lady Barnard

Text d'autor anònim del *Llibre de balades d'Oxford*

As it fell on one holy day,
As many be in the year,
When young men and maids
together did go,
Their matins and mass to
hear.
Little Musgrave came to the
church door,
The priest was at private
mass,
But he had more mind of the
fair women,
Than he had of Our Lady's
grace.

*Quan caigué en dia festiu,
com molts durant l'any,
quan joves i noies anaven junts
a oir la missa matinal.
El petit Musgrave arribà a la
porta de l'església.
El capellà deia una missa
privada,
però pensava més en les belles
dones
que no pas en la gràcia de
Nostra Senyora.*

The one of them was clad in
green,
Another was clad in pall,
And then came in my Lord
Barnard's wife.
The fairest amongst them all,
The fairest of all.
Quoth she: "I've loved thee,
Little Musgrave,
Full long and many a day."
"So have I lov'd you, my fair
ladye,
Yet never a word durst I say."

"But I have a bower at
Bucklesfordberry,
Full daintily it is dight,
If thou'lt wend thither, Thou
Little Musgrave,
Thou's lie in my arms all
night."
With that beheard a little tiny
page,
By his lady's coach as he ran,
Says, "Although I am my
lady's foot-page,
Yet I am Lord Barnard's
man!"

Then he's cast off his hose
and cast off his shon,
Set down his feet and ran,
And where the bridges were
broken down,
He bent his bow and swam.
"Awake! Awake! Thou Lord
Barnard,
As thou art a man of life!
Little Musgrave is at
Bucklesfordberry,
Along with thine own wedded
wife."

*Una d'elles anava vestida de
verd,
una altra portava una capa,
i llavors entrà l'esposa de Lord
Barnard.
La més guapa entre totes elles,
la més guapa de totes.
I digué: "T'he estimat, petit
Musgrave,
molt de temps i durant molts
dies."
"També jo t'he estimat, bella
senyora,
però jo no n'he dit una paraula."*

*"Però tinc una glorieta a
Bucklesfordberry,
construïda molt delicadament,
si anessis cap allà, petit
Musgrave,
jauries als meus braços tota la
nit."
En sentir això el petit vailet
mentre corria junt al carruatge
de la seva senyora,
diu: "Encara que sigui el patge
de ma senyora,
també soc el criat de Lord
Barnard!"*

*Llavors es tragué les seves calces
i les seves sabates,
es posà dret i corregué,
i on els ponts s'havien esfondrat
s'inclinava, saltava i nedava.
"Desperta! Desperta! Lord
Barnard,
ja que ets un home ardent!
El petit Musgrave és a
Bucklesfordberry
amb la teva pròpia esposa."*

He called up his merry men
all:
“Come saddle me my steed,
This night must I to
Buckelsfordb’ry,
F’r I never had greater need”.
But some they whistled, And
some they sang,
And some they thus could
say:
Whenever Lord Barnard’s
horn it blew:
“Away, Musgrave, away,
away!”

“Methings I hear the
threstlecock,
Methings I hear the jay;
Methings I hear Lord
Barnard’s horn:
Away, Musgrave! Away!”
“Lie still, lie still, thou Little
Musgrave,
And huggle me from the cold;
Tis nothing but a shepherd’s
boy,
A driving his sheep to the
fold.”

By this, Lord Barnard, came
to his door,
And lighted a stone upon,
And he’s pull’d out three silver
keys,
And open’d the doors each
one.
He lifted up the coverlet,
He lifted up the sheet:
“Arise, arise, thou Little
Musgrave,
And put thy clothes on;
It shall ne’er be said in my
country,
I’ve killed a naked man.

*Convocà tots els seus alegres
homes:
“Veni i enselleu el meu corser;
aquesta nit haig d’anar a
Bucklesfordberry,
mai n’he tingut una més gran
necessitat.”
Però alguns xiularen, alguns
cantaren,
i alguns pogueren dir,
sempre que Lord Barnard feia
sonar el corn:
“Ves-te’n, Musgrave, ves-te’n!”*

*“Em sembla sentir el gall,
em sembla sentir el gaig;
em sembla sentir el corn de Lord
Barnard,
i ves-te’n, Musgrave, ves-te’n!”
“Jeu tranquil, jeu tranquil, petit
Musgrave,
i protegeix-me del fred;
no és més que un pastoret
conduint els seus bens al tancat.”*

*Lavors Lord Barnard arribà a
la seva porta
i il·luminà una pedra del
davant;
tragué tres claus d’argent,
i obri totes les portes.
Aixecà la vànova,
aixecà el llençol:
“Aixeca’t, aixeca’t, petit
Musgrave,
i vesteix-te;
mai no es dirà en el meu país
que he occit un home nu.*

I have two swords in one
scabbard,
They are both sharp and
clear;
Take you the best, and I the
worst,
We'll end the matter here.”
The first stroke Little
Musgrave struck,
He hurt Lord Barnard sore;
The next stroke that Lord
Barnard struck,
He struck.
Little Musgrave ne'er struck
more.

“Woe worth you, my merry
men all,
You were ne'er born for my
good!
Why did you not offer to stay
my hand
When you saw me wax so
wood?
For I've slain also the fairest
ladye,
That ever did woman's deed.”
“A grave, -Lord Barnard
cried-,
To put these lovers in!
But lay my lady on the upper
hand,
For she comes of the nobler
kin.”

*Tinc dues espases en una beina,
ambdues són afilades i clares;
agafa la millor, i jo la pitjor,
ho arreglarem aquí.”*
El primer cop del petit
Musgrave
ferí l'ofès Lord Barnard;
el següent cop el donà Lord
Barnard.
El donà.
El petit Musgrave no en donà
cap més.

“Entristiu-vos, tots vosaltres tan
alegres,
mai no nasquéreu per al meu bé!
Per què no us oferíreu a sostenir
la meua mà
quan em veiéreu tan
enfurismat?
Perquè he occit també la senyora
més bella
que mai hi hagué entre les
dones.”
“Una tomba”, cridà Lord
Barnard,
“per posar-hi aquests amants!
Però la meua esposa en la part
superior,
perquè ella ve de nissaga més
noble”.

Traducció de Manuel Capdevila

Josu Elberdin (1976)
Cantate Domino

Sing to the lord a new song,
Sing all the earth praise his
name.

Kanta Ĵaunarikantuberria
Kanta Ĵaunari lur guztia.

Canteu al Senyor un càntic
nou,
canteu, tota la terra lloa el seu
nom.

Canteu al Senyor un càntic
nou,
canteu al Senyor tota la terra.

Benedicite nomini eius
Anuntiate diem de die
Salutare eius.
Cantate, exsultate et psallite
Psallite in cithara, psallite voce
psalmi.
Cantate Domino quia
mirabilia fecit

Beneïu el seu nom
anuncieu dia rere dia
que ens ha salvat.
Canteu, alegreu-vos, feu música
canteu amb l'arpa, canteu amb
les veus un salm.
Canteu al Senyor que ha fet
meravelles.

Peter Bacchus (1954-2016)

Sicut locutus

Sicut locutus est ad patres
nostros,
Abrahamet semini eius in
sæcula

Com havia promès als nostres
pares;
a Abraham i a la seva
descendència.

Kirby Shaw (1942)

I could write a book

Del musical *Pal Joey*, música de Richard Rodgers (1902-1979) i lletra de Lorenz Hart (1895-1943)

If they asked me, I could write
a book
About the way you walk and
whisper and look
I could write a preface on how
we met
So the world would never
forget

Si m'ho demanessin, podria
escriure un llibre
sobre la teva manera de
caminar, xiuxiuejar i mirar.
Podria escriure un prefaci sobre
com ens vam conèixer
perquè el món no ho oblidés mai.

And the simple secret of the
plot
Is just to tell them that I love
you a lot
Then the world discovers as
my book ends
How to make two lovers of
friends.

(If they asked me, I could
write a book)
(About the way you walk and
whisper and look)
(I could write a preface on
how we met)
(So the world would never
forget)
(Never, never forget).

And the simple secret of the
plot
Is just to tell them that I love
you a lot
Then the world discovers as
my book ends
How to make two lovers of
friends

*I el secret senzill de la trama
és dir-los només que t'estimo
molt.
Llavors el món descobreix, quan
acaba el meu llibre,
com es fan amants dos amics.*

*(Si m'ho demanessin, podria
escriure un llibre)
(sobre la teva manera de
caminar, xiuxiuejar i mirar).
(Podria escriure un prefaci sobre
com ens vam conèixer)
(perquè el món no ho oblidés
mai)
(mai, mai no ho oblidés).*

*I el secret senzill de la trama
és dir-los només que t'estimo
molt.
Llavors el món descobreix, quan
acaba el meu llibre,
com es fan amants dos amics.*

Gerard López Boada (1969) *The laughing heart*, obra dedicada a Òscar Boada

Text de Charles Bukowsky (1920-1994)

Your life is your life
don't let it be clubbed
into dank submission.
Be on the watch.

There are ways out.
There is light somewhere.
it may not be much light, but
It beats the darkness.

*La teva vida és la teva vida,
no deixis que s'enfonsi
en una submissió humida.
Estigues alerta.*

*Hi ha sortides.
Hi ha llum en algun lloc.
Potser no és molta llum, però
venç la foscor.*

Be on the watch.
The gods will offer you
chances.
Know them.
Take them.

Estigues alerta.
Els déus t'oferiran oportunitats.
Coneix-les.
Aprofita-les.

You can't beat death, but
you can beat death in life,
sometimes.
And the more often you learn
to do it,
the more light there will be.

No pots vèncer la mort, però
pots vèncer la mort en vida, de
vegades.
I com més sovint aprenguis a
fer-ho,
més llum n'hi haurà.

Your life is your life.
Know it while you have it.
You are marvelous
The gods wait to delight
in you.

La teva vida és la teva vida.
Coneix-la mentre la tinguis.
Ets meravellós.
Els déus esperen per delectar-se
en tu.

Narcís Bonet (1933-2019)

Balada del bes

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al temps de les rondalles,
al temps dels trobadors,
hi havia una donzella
d'ull blau i cabell ros.
Son pare la tenia
servada tant i tant,
que encara no sabia
lo que era amor d'amant.

Un trobador una volta
s'hi acosta gentilment,
li dona un bes als llavis
i fuig d'allí rabent.
Igual que una au ferida
la dolça allí ha restat,
la vista tota oberta
i el pit tot agitat.

Rodant pel món, un dia
tornava el trobador,
i encara la donzella
patia el mal d'amor:
"El bes aquell que em dàreu
encara em fa penar;
però diu que al món tot passa,
potser ja em passarà."

Bo i fent-li cortesia
el trobador respon:
"Això és engany, donzella,
no passa tot al món.
Se desfaran els llavis
que us feren tant de mal
però el bes que ells us donaven,
el bes, és immortal.

Ens desfarem nosaltres,
vindrà l'oblit, però el bes
ni vós ni jo, donzella,
l'oblidarem mai més."
El mal se li augmentava
quan el vegé partir,
i en va arribar molt mala,
però no en va morir.

Manuel Torralba (2001)

Gloria

Gloria in excelsis Deo,
et in terra pax hominibus
bonae voluntatis.
Lauda muste, Benedici muste,
Adora muste, Glorifica muste,
Gratias agimustibi
propter magnam gloriam
tuam,
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes.
Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.*

Domine fili unigenite, Jesu
Christe,
Domine Deus, Agnus Dei,
Filius patris,
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi,
suscipede precationem
nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus,
Tu solus Dominus,
Tu solus Altissimus, Jesu
Christe,
Cum Sancto Spiritu in gloria
Dei Patris.
Amen.

*Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill
del Pare,
Vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
Vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica,
Vós que seieu a la dreta del
Pare,
tingueu pietat de nosaltres.*

*Perquè Vós sou l'únic Sant,
Vós l'únic Senyor,
Vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant, en la glòria
de Déu Pare.
Amén.*

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 20.10.24 – 12 h

Petit Palau

Canto la lluita... i l'amor. Centenari Joan
Salvat-Papasseit

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Mateja Zenzerovic, *acordiò*

David Anguera, *actor*

Bernat Cot, *director d'escena*

Xavier Puig, *director*

Obres de Sans, Campmany, Oltra, Prat, R. Lamote de Grignon,
Gasull, Toldrà i Bonal

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach Torello

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pepita Izquierdo Giralt – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

